



Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 29, nr. 942, 12 ianuarie 2021, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

La 19 ianuarie 1991, din inițiativa prof. univ. dr. Aurelian Gh. BONDREA, ia ființă, în București, Fundația *România de Măine* – instituție de cultură, știință și învățământ, autonomă, fără scopuri politice sau patrimoniale (nonprofit) – al cărei președinte a fost ales de adunarea generală constitutivă a membrilor fondatori.

Prin Sentința civilă nr. 109 din 12 februarie 1991, Judecătoria Sectorului 1, București, admite cererea de înscriere a Fundației *România de Măine* în Registrul asociațiilor și fundațiilor, prin aceasta devenind persoană juridică de drept privat.



Vis, curaj, luciditate, înțelepciune și tenacitate



► Pagina 3

15 ianuarie

Ziua Culturii Române – Ziua lui Mihai Eminescu

Cultura română îl omagiază pe Mihai Eminescu

Mihai Eminescu



Tudor ARGHEZI: *A vorbi despre poet este ca și cum ai striga într-o peșteră vastă: nu poate să ajungă vorba până la el, fără să-i supere pe ceilalți. Numai graiul coardelor ar putea să povestească pe harfă și să legene din depărtare delicata lui singurătate ca slavă. Într-un fel, Eminescu e sfântul prea curat al versului românesc. Din tumultul dramatic al vieții lui s-a ales un crucificat. Pentru pietatea noastră depășită, dimensiunile lui trec peste noi, sus, și peste văzduhuri. Fiind foarte român, Eminescu e universal, asta o știe oricine citește. Cu părere de rău că lacătul limbilor nu poate să fi descuiat cu cheile străine, poezia aparține limbii mai bine decât proza. Sufletul secret al limbii, jocul de irizări din interiorul ei face vocabulele neputincioase, muntele începe de jur împrejur și nu are poteci. Unde nu te poți urca, te uiți și te mulțumești cu câteva imagini vapoare. Dacă aș râvni să agăț de constelația lui Eminescu o lumină, ar fi o neînchipuită îndrăzneală: constelația fuge mereu, se depărtează, cine ar putea să o ajungă? Aș fi încercat un portret de aspecte, dar cum s-ar putea reda portretul umbrei și al timpului neisprăvit? Câteva reflexe, e tot ce se poate aduna pe oglinda unei lentile. Slovele de față sunt numai o laudă de seară... (înregistrare realizată la Radiodifuziune în 1955)*

► Pagina 8



Consiliul Județean al Elevilor Timiș



Școala online este inefficientă și greoaie

Cum ministrul Educației și Cercetării a afirmat recent că redeschiderea școlilor în format normal la 11 ianuarie în acest nou an calendaristic este mult prea din scurt pentru o desfășurare sigură și eficientă a orelor de curs, scenariul în care elevii se reîntorc în bănci este exclus pentru data planificată.

În continuare, elevii și profesorii sunt nevoiți să se adapteze și să dea dovadă de extremă flexibilitate în mediul neobișnuit și poate chiar rigid impus de școala online. Așa că, atunci când ne gândim la reînceperea cursurilor, ne gândim, totodată, și la toate problemele de care elevii se lovesc constant în acest mod de desfășurare a procesului educațional.

Acestea au existat de la începerea cursurilor, anul trecut în scenariul roșu, iar rezolvarea lor nu este atât de grabnică pe cât ne-am dori noi să fie, periclitând sau chiar blocând accesul la educație. După aproape un semestru de ore desfășurate în acest regim, sesizăm că una dintre cele mai mari probleme ale elevilor din județul Timiș este imposibilitatea de a se conecta la cursurile online, corelată chiar cu lipsa resurselor necesare pentru a lua parte la ore. Cum viitorul este destul de ambiguu și nu ne putem baza cu certitudine pe începerea cursurilor la o dată fixă, considerăm că sunt necesare măsuri cât mai repede puse în aplicare, care să ofere egalitate de șanse tuturor elevilor, atât din mediile cu condiții favorabile, cât și celor din medii defavorizate.

(Continuare în pag. 3)

Mioara VERGU-IORDACHE

Aproape 3 milioane de elevi din România au revenit luni la cursuri, după vacanță, tot în format online, cel puțin până în 8 februarie, când începe semestrul al doilea.

O expectativă păguboasă asupra desfășurării procesului de învățământ își va arăta efectele nu peste mult timp. O dovedește reacția cadrelor didactice, a părinților, a elevilor înșiși.

Dinspre oficialități, nu vin vești clare. Medicul Andreea Moldovan, secretar de stat în Ministerul Sănătății, spune că „încă sunt în evaluare planurile de revenire a elevilor în școli”, „dar, sinceră să fiu, nu cred că s-ar putea deschide în 8 februarie.” Ministrul Educației, Sorin Cîmpeanu, a declarat: „Vom vedea. Nu vom exclude niciun scenariu, nici măcar deschiderea în zone cu rata de infectare mai mică, nici măcar deschiderea prioritară pentru cei mici – grădiniță, învățământ primar, unde știm că sunt înregistrate cele mai mari dificultăți la învățarea online, nici prioritatea acordată elevilor de clasa a VIII-a și a XII-a, care vor susține examenele naționale, nici alte scenarii, nici combinația între aceste scenarii.” „Decizia va fi luată punând la un loc realitățile din educație și realitățile din sănătate.” Iar despre situația în care școlile vor rămâne închise tot anul, Sorin Cîmpeanu a mai precizat: „Vom susține examenele naționale în orice situație”.

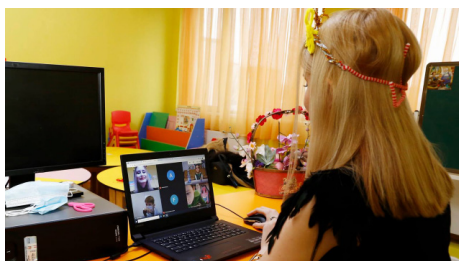
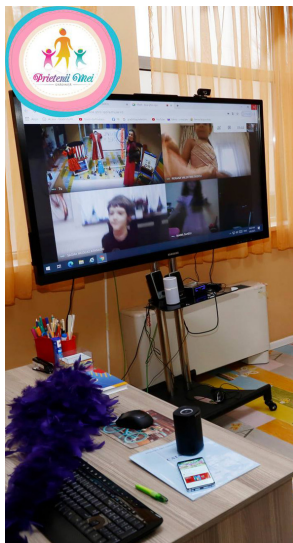
„În orice situație” nu cred că este sintagma mulțumitoare. Foarte multe cadre didactice, părinți și elevi cred că situația nu poate fi „oricare”.

Recent, Organizația *Salvați Copiii* a dat publicității rezultatul unui sondaj de opinie pe care l-a efectuat pe parcursul lunii decembrie, la care au luat parte 8.193 de persoane - 5.811 de elevi, 1.734 de părinți și 648 de cadre didactice. 78,4% dintre părinți și 73,1% dintre profesori consideră că elevii trebuie să revină cât mai curând în băncile școlii, unde e nevoie de o regândire a programei școlare (80,9%) și de măsuri de recuperare a materiei (43,7%). În ceea ce-i privește pe copii, 56,8% dintre ei se declară în favoarea redeschiderii școlilor.

Referindu-se la condițiile pe care școlile trebuie să le îndeplinească pentru ca redeschiderea să fie făcută în condiții de siguranță, 83,5% dintre respondenți consideră că asigurarea condițiilor igienico-sanitare este o condiție necesară pentru deschiderea școlilor, 69,8% spun că e nevoie de asistență medicală în toate școlile, 59,3% vor să fie luate măsuri pentru evitarea aglomerației în jurul școlilor, 45,3% consideră că e necesară reducerea numărului de elevi din clase, 44,8% consideră că e nevoie de transport sigur către și dinspre școală.

Să sperăm că oficialii se vor pune de acord, cu curaj, pe baza unor informații științifice corecte, și școala își va redeschide porțile!

Preșcolarii de la Grădinița *Prietenii Mei* sunt din nou prezenți în mediul online, în noi aventuri ale descoperirii și cunoașterii. De pe 6 ianuarie 2021, doamnele educatoare sunt împreună cu copiii lor de la grupă; până la urmă, îi desparte doar un ecran, dragostea reciprocă este enormă! Și, cum s-au întâlnit, a continuat povestea copilăriei ferice. *O zi fantastică!* au descris copiii ziua de 8 ianuarie, care a avut ca tematică *Carnavalul personajelor din povești*, un Carnaval plin de culoare, fantezie, distracție, dans și animație organizat, tot în mediul online, de către doamnele educatoare de la Grădinița *Prietenii Mei*. Ridicăm doar puțin cortina!



Vino și tu să fii creativ alături de copiii de la Grădinița *Prietenii Mei*!

www.gradinitaprietenimei.ro
Bulevardul Metalurgiei nr. 87, sector 4,
București
Telefon: 021 222 46 42
contact@gradinitaprietenimei.ro

Marius MĂCICĂȘAN este absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport, programul de licență și programul de masterat. În prezent, este antrenor al echipei de volei feminin seniore în cadrul Clubului Sportiv *Rapid* București

Marius ne povestește cât de importante au fost studiile pentru construirea carierei sale, dar și experiența practică care l-a ajutat în formarea sa profesională.

„Am pășit pe calea antrenoratului după o carieră de 11 ani ca jucător profesionist de volei. În momentul în care am decis să devin antrenor, am luat și decizia de a-mi aprofunda studiile în acest domeniu. Zis și făcut: în anul 2014 m-am înscris la programul de studii *Sport și Performanță Motrică* din cadrul Facultății de Educație Fizică și Sport, Universitatea *Spiru Haret*. Trei ani mai târziu, promoția 2017, am reușit să finalizez cu brio programul de studii, devenind licențiat în educație fizică și sport. În acești trei ani am reușit să îmi formez fundamente solide și sănătoase, studiind disciplinele cu implicare directă în activitatea de antrenor (*Teoria Antrenamentului Sportiv, Anatomie, Psihopedagogie, Tehnici de Monitorizare a Performanței Sportive, Psihologia sportului, Biomecanica, Metodica antrenamentului pe ramura de sport - volei*).

O carieră ca antrenor de volei a fost țelul meu de la început, dar și studiul altor discipline sportive, precum baschet, tenis, handbal etc., atât teoretic, cât și practic, m-a ajutat să înțeleg cât de importantă este învățarea și însușirea cât mai bine cu putință a procedurilor tehnice, deoarece absența lor poate limita un sportiv în drumul spre dobândirea măiestriei sportive.

În paralel cu cei trei ani de studii, am făcut parte din colectivul tehnic al echipei de volei feminine seniore *CSM București*. Astfel, am avut imediat șansa să văd cum cunoștințele teoretice, dobândite la orele de studiu, se aplică la antrenamentele și meciurile jucate de echipă

în campionatul național și cupele europene. Am fost norocos să lucrez în cele trei sezoane în colective formate din oameni dedicați și profesioniști, pentru care jumătățile de măsură nu existau. De asemenea, jucătoarele care au făcut parte din echipă au fost, atât române, cât și străine, de nivel internațional. Rezultatele nu au întârziat să apară: am reușit să câștigăm două medalii de bronz și una de argint în Campionatul Național Divizia A1 și, totodată, am cucerit un trofeu European - *Cupa Challenge* în sezonul 2015-2016, care avea să fie primul trofeu cucerit de o echipă de volei feminin din România la nivel de competiții europene intercluburi.

Ținând cont că eram într-un loc unde puteam să cresc în continuare, după ce am finalizat studiile de licență, am hotărât să continui studiile. Prin urmare, am optat pentru programul de masterat *Educație fizică și antrenament sportiv*, tot în cadrul Universității *Spiru Haret*. Pe parcursul programului de masterat, am reușit să aprofundez cunoștințele acumulate anterior, acest lucru datorându-se programei, care era mai concentrată pe materiile de care aveam nevoie ca antrenor. În cei doi ani am rămas în continuare la echipa de volei seniore *CSM București*, cu care am reușit să cucerim primul titlu de campioană pentru secția de volei în sezonul 2017-2018, care ne-a permis în sezonul următor să participăm la *Champions League*, cea mai renumită cupă europeană la nivel de competiții intercluburi.

Un lucru de care sunt foarte mândru s-a întâmplat în vara anului 2017. De atunci și până în prezent, am făcut parte și din colectivul tehnic al naționalei de volei seniore a României. Acest lucru mi-a oferit posibilitatea să lucrez cu alți oameni pasionați de la care am învățat lucruri noi și unde am reușit să aplic și să observ din cele învățate pe băncile facultății.

Consider că, fără cunoștințele teoretice și practice acumulate în cei cinci ani de studii în cadrul Facultății de Educație Fizică și Sport, experiența ca antrenor acumulată până în prezent nu ar fi fost la fel de valoroasă. Nu aș fi reușit să înțeleg pe deplin planificarea ciclurilor de pregătire, a antrenamentelor, nu aș fi înțeles psihologia din spatele comportamentului antrenorului principal și, de asemenea, comportamentul jucătoarelor.”



Alexandra CONDILĂ, anul I la programul *Contabilitate și informatică de gestiune* de la Facultatea de Științe Economice Câmpulung:

Înainte să încep cursurile în cadrul Universității *Spiru Haret*, nu aveam o părere *pro* legată de cursurile online și nu credeam într-un astfel de sistem. Mi-am schimbat părerea, însă, încă din prima săptămână de cursuri. Acum, trecând câteva săptămâni bune și punând în balanță, consider că, cel puțin în cazul meu, faptul că sunt cursuri online reprezintă un avantaj. Sunt ferm convinsă că, dacă online profesorii sunt atât de deschiși, față în față s-ar discuta de două ori mai bine cu dumnealor, dar sunt conștientă că, cel puțin personal, din cauza distanței, fizic nu aș ajunge atât de des pe cât mi-aș dori.

Un alt avantaj al cursurilor online este pentru studenții mai timizi; consider că din spatele ecranului au mai mult curaj să își dea voie să greșească, pentru că doar cine nu muncește nu greșește și din greșeli se învață. Am observat că de câte ori greșim, profesorul își alege o altă variantă de a ne explica și categoric înțelegem mult mai bine. Eu am decis să intru la toate cursurile, deoarece, în general, sunt o persoană care a „prins” mai bine ascultând decât citind, dar clar va trebui să aprofundez materiile și din cursurile postate pe platforma Blackboard.

Pentru mine, este un avantaj că urmez cursuri online care ne sunt prezentate de profesori foarte bine pregătiți și care au răspuns la toate întrebările adresate și ne explică chiar de 10 ori dacă ceva nu s-a înțeles. Susțin și prezența cursurilor fizice, dar, în situația în care ne aflăm, sunt privilegiată. Comparând anii trecuți de studiu cu ce se întâmplă astăzi, cred că nu lipsește nimic din informațiile pe care obișnuim să le primim la un curs „face to face”, dar depinde doar de noi să participăm la ele.”



COMUNICAT DE PRESĂ – 12 ianuarie 2021

Lansare proiect

SOLUȚII INOVATIVE PENTRU PREGĂTIREA PRACTICĂ A STUDENȚILOR

POCU/626/6/13/130332

Proiect cofinanțat din FONDUL SOCIAL EUROPEAN prin PROGRAMUL OPERAȚIONAL CAPITAL UMAN 2014-2020

Universitatea *Spiru Haret*, în calitate de beneficiar organizează marți, **26 ianuarie 2021, ora 16:00**, conferința de lansare a proiectului *Soluții inovative pentru pregătirea practică a studenților*. Evenimentul se va derula online la meet.google.com/ppm-qfpq-scj

Obiectivul general al proiectului este: Dezvoltarea relației de parteneriat universitate – piața muncii, pentru dezvoltarea de competențe (profesionale și transversale) asimilate angajabilității la nivelul studenților din domeniul economic și juridic din Regiunea Sud-Est și pentru adaptarea programelor educaționale la cerințele specifice ale studenților netradiționali.

Prin implementarea proiectului se vor obține următoarele rezultate: Participarea a 288 de studenți la activități de consiliere și orientare profesională, la stagii

de practică derulate în medii de muncă reale și la diverse forme de colaborare între universitate și agenți economici;

Crearea unui sistem de informare coordonată între universitate și piața muncii, cu scopul adaptării ofertei educaționale a facultății la nevoile de instruire ale pieței muncii; dezvoltarea de parteneriate cu agenții economici pentru implicarea efectivă a angajatorilor în viața academică; creșterea nivelului de conștientizare, la nivelul Regiunii Sud-Est, asupra relevanței pe care dezvoltarea durabilă o are pentru generațiile prezente și viitoare.

Studenții participanți în proiect vor avea oportunitatea de a colabora cu angajatori relevanți din regiunea sud-est și, de asemenea, vor fi premiați pentru elaborarea unor planuri de dezvoltare profesională adaptate cerințelor pieței muncii și propriilor interese profesionale și pentru finalizarea

cu succes a activităților proiectului cu premii în valoare de 2.000 lei/student.

Valoarea totală a proiectului *Soluții inovative pentru pregătirea practică a studenților* (POCU/626/6/13/130332) este de 4.065.858,38 lei, din care valoarea cofinanțării UE 3.386.859,49 lei

Perioada de implementare a proiectului este de 24 luni, începând cu data de 28.10.2020 până la 27.10.2022.

Persoană de contact:
Conf.univ. dr. Iuliana PÂRVU, manager de proiect
Adresa e-mail: student-ct@spiruharet.ro;
tel: 0241-545015

UNIVERSITATEA SPIRU HARET, FACULTATEA DE ȘTIINȚE JURIDICE ȘI ȘTIINȚE ECONOMICE CONSTANȚA
Str. Unirii, nr.32-34, Constanța, jud Constanța, codul poștal 900532

Opinia
națională

ISSN 1221-4019

ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro

www.facebook.com/opinianaționala

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București

Telefon/fax: 021 316 97 91

Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87,
interioare 168 și 143

e-mail: opinia@spiruharet.ro

TEHNOREDACTARE – Florentina Stemate

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației

Opinia națională. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ

este editată de

FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de

TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINE

Răspunderea
pentru conținutul
textelor publicate
aparține autorilor.



Editura Fundației România de Măine în Europa.

Lansarea ediției în limba italiană a cărții filosofului Ion Tudosescu

Rostul filosofiei (în spiritualitatea umană)

și identitatea filosofiei românești

Conf.univ.dr. Aurelian Virgil BĂLUȚĂ

Profesorul Ion Tudosescu are o operă filosofică bogată. Dintre numeroasele cărți pe care le-a scris, Institutul TESEO din Italia a ales pentru traducerea în limba italiană volumul *Rostul filosofiei (în spiritualitatea umană) și identitatea filosofiei românești*, apărut la Editura Fundației România de Măine în anul 2019.

Așa cum am anunțat într-un articol anterior, lansarea online a ediției în limba italiană a distinsului nostru coleg a avut loc în luna decembrie 2020. La lansare au participat Stefano Amodio și Alessandro Denti, din partea institutului TESEO, respectiv, Ioan N. Roșca, Silviu Șerban și Aurelian Virgil Băluță, din partea Editurii Fundației România de Măine, și Alexandra Radu, traducătorul cărții, Lansarea s-a încadrat în angajamentul discipolilor Profesorului Aurelian Gh.Bondrea de a continua proiectele acestuia.

Ediția în limba italiană a cărții filosofului Ion Tudosescu a beneficiat de recenzii ale doi filosofi consacrați, profesorul Alessandro Denti, din partea Institutului TESEO, și profesorul Ioan N. Roșca, din partea Editurii Fundației România de Măine. A existat, de asemenea, un *Cuvânt înainte* al autorului pentru cititorii de limbă italiană.

Expun în continuare succint câteva idei prezentate de participanții la lansarea online. (Cuvântul integral al participanților la eveniment va fi disponibil în curând, scris sau ca material multimedia.)

Domnul profesor **Stefano Amodio**, președintele Institutului TESEO (deja cunoscut de cititorii publicației *Opinia națională*), a subliniat rolul pe care îl are această traducere în cadrul parteneriatului dintre Institutul TESEO și Universitatea *Spiru Haret*. Prin ea se realizează o punte între gândirea filosofică din Italia și cea din România. „Interconexiunea dintre popoare, obiectiv al Institutului TESEO, este posibilă pe baza unei cunoașteri reciproce adecvate, ceea ce realizăm prin traducerea cărții profesorului Tudosescu. Suntem la începutul unui nou drum pe care să-l parcurgem împreună, Institutul TESEO și Universitatea *Spiru Haret*.”

Doamna profesoară **Melina Allegro**, vice-președinte al Institutului TESEO (și domnia sa a avut un articol în publicația *Opinia națională*), a arătat mai întâi modul în care se încadrează cartea domnului Tudosescu în programele Institutului TESEO. „Tinerii italieni, care au în programă inclusiv limba română și se pregătesc pentru a dezvolta afaceri între Italia și România, vor putea înțelege mai bine particularitățile sufletești și culturale ale românilor. Filosofia este un punct ce aduce împreună persoanele pe baza unor valori comune. Iar cele două popoare, cel italian și cel român, au astfel de valori comune care sunt puse în evidență inclusiv de cartea *Rostul filosofiei (în spiritualitatea umană) și identitatea filosofiei românești*. De fapt colaborarea dintre Institutul TESEO și Universitatea *Spiru Haret* are la bază relații umane puternice și o spiritualitate specifică.”

Domnul profesor **Alessandro Denti**, recenzor al ediției în limba italiană a cărții *Rostul filosofiei (în spiritualitatea umană) și identitatea filosofiei românești*, a subliniat importanța descoperirii filosofiei românești. „Orientarea greșită a ideologiei și media din Europa Occidentală au creat situația în care nu sunt aduse la cunoștința publicului realizările culturale, cu atât mai puțin cele filosofice din Europa de Est.” A declarat că anterior nu aflase de opera filosofului Ion Tudosescu. L-a impresionat rafinamentul gândirii filosofice a acestuia și originalitatea ideilor. A dezvoltat apoi conceptele filosofilor români din perioada interbelică care au făcut obiectul studiului în cartea profesorului Tudosescu.

Ideile fiecăruia din filosofii români din secolul al XX-lea prezentați în cartea profesorului Ion Tudosescu - Lucian Blaga, Mircea Florian, Ștefan Lupăscu, Constantin Noica și Tudor Vianu – sunt deciptate pe baza înțelegerii filosofiei contemporane italiene.

„Prin această carte, Institutul TESEO se desprinde de abordarea de tip „colonialist” a unei părți din media Occidentală în ceea ce privește cultura și filosofia din România. Sunt puse în circulație idei filosofice recente, dar și din perioada interbelică, generate în această arie geografică.” Domnul profesor Denti a vorbit chiar de o „Europă periculoasă” care considera spațiul Europa de Est și România ca un spațiu golit de identitate culturală. „Cartea profesorului Tudosescu demonstrează existența schimbului de idei valoroase și a unui patrimoniu cultural european comun.”

Sunt convins că poate să apară o curiozitate firească din partea cititorilor publicației *Opinia națională*. Vom încerca în perioada următoare să prezentăm în paginile publicației noastre cel puțin un text din partea domnului profesor Alessandro Denti.

Domnul **profesor Ioan N. Roșca** a arătat că „*Rostul filosofiei (în spiritualitatea umană) și identitatea filosofiei românești*” se integrează în creația filosofică de ansamblu a filosofului Ion Tudosescu, având ca teme principale concepția generală despre lume, în special de fondul existenței și de determinare, determinismul social și determinismul acțiunii umane.

Ideea centrală a cărții este aceea că omul se afirmă ca ființă spirituală, diferită de ființa empirică și de cea economică, mai ales *prin viziunile cele mai generale, oferite de filosofie și de religie*. Pentru a ilustra ideile sale despre rolul filosofiei în afirmarea umană, profesorul Tudosescu se referă la felul cum au înțeles fondul și structura lumii, precum și poziția omului în cosmos câțiva dintre cei mai prestigioși filosofi români din secolul al XX-lea, și anume Lucian Blaga, Mircea Florian, Ștefan Lupăscu, Constantin Noica și Tudor Vianu.

Domnul profesor **Silviu Șerban** a exprimat din partea autorului, filosoful Ion Tudosescu, mulțumiri că o creație intelectuală, parte din opera sa, va putea fi citită și înțeleasă într-o limbă străină. Probabil că această carte, fiind de mare interes, va fi citită cu plăcere de cititorul de limbă italiană. A fost menționat că traducerea va contribui mult la pătrunderea filosofiei românești în aria de comunicare a limbii italiene.

Domnul Silviu Șerban, în nume personal de această dată, s-a declarat un admirator al ansamblului operei filosofului și profesorului Ion Tudosescu. Ca și ceilalți vorbitori, a arătat că a fost o alegere bună traducerea cărții *Rostul filosofiei (în spiritualitatea umană) și identitatea filosofiei românești*.

Subsemnatul, **Aurelian Virgil Băluță**, am arătat că filosoful Ion Tudosescu scrie mai puțin pentru filosofi și mai mult pentru publicul pasionat de filosofie. Sunt sigur că cititorii de limbă italiană îi vor înțelege gândirea. Mulți cititori italieni se vor bucura să vadă în elementele de identitate ale filosofiei românești părți din filonul originii noastre spirituale comune. Înțelegând nuanțele filosofiei românești, vor reciti probabil încă o dată filosofii italieni preferați pentru a-i putea urmări dintr-o nouă perspectivă, a dialogului filosofic.

Unele probleme din cartea filosofului Tudosescu au conexiuni adânci în prezent, atât în România, cât și în Italia: creativitatea și pluralismul în filosofie, raportul dintre energie și materie, ființa din lucruri, procesul cosmogonic, sistemul de valori, legitatea și norma în evoluția existenței, condiția umană într-un stat de drept.

Vis, curaj, luciditate,

înțelepciune

și tenacitate



Profesorul universitar doctor Aurelian Gh. BONDREA a făcut parte din generația care în momentul 1989 avea deja un bilanț mai mult decât pozitiv: o carieră personală și instituțională de elită. Asemenea altor congeneri aflați în funcții de răspundere, în acel prag a avut de făcut o alegere: a rămâne în siajul fostei situații și a nu se implica în noua ordine instituțională, socială și culturală, sau a face parte din noua elită. Decizia lui Aurelian Gh. Bondrea a fost cea mai dificilă posibil în acel context. A văzut în schimbarea de regim oportunitatea de a începe, de a încerca realizarea, în libertatea promisă, a unui vis care probabil că se sedimentase multă vreme în mintea și voința lui.

Aurelian Gh. Bondrea a avut inspirația de a urma acest vis mareț, precum și curajul, luciditatea, înțelepciunea și tenacitatea de a-l materializa; a urmat propriul proiect: acela de a construi, de la zero, sprijinit de o mână de prieteni cu viziune, o universitate și o fundație culturală. Fundația *România de Măine* și Universitatea *Spiru Haret* au fost construite în spiritul haretian al ridicării națiunii, al cultivării spiritului național. Creșterea Fundației și a Universității a fost treptată, dar sigură. Tinerii angajați ai anilor 90, din care fac parte și eu și majoritatea cadrelor didactice ale fostei Facultăți de Sociologie-Psihologie, au asistat la această creștere. Profesorul Bondrea era, în diminețile acelor ani, primul venit în universitate și adesea ultimul care pleca de la birou.

A avut permanent o mare încredere în tineri. I-a cunoscut, i-a îndrumat și i-a promovat; mai mult decât orice, le-a arătat, prin propria conduită, care este măsura muncii, credinței și dăruirii pentru valorile importante ale vieții. Această măsură a rămas, încă, peste nivelul străduințelor generației noastre; ca reper, ea rămâne coloana vertebrală a formării celor mai mulți dintre noi.

Pe lângă profesorat și spirit tutelar, profesorul Aurelian Gh. Bondrea a fost conducător: mereu primul, mereu exemplar, conducea instituția cu principialitate, dar și cu o grijă aproape paternală. Era, mai cu seamă, atent la oameni, pe care îi cunoștea nu numai profesional și moral, dar și în detaliile trăsăturilor de personalitate și ale vieții familiale; la rândul lor, aceștia se sprijineau, în problemele sau reușitele proprii, pe ajutorul său. Aurelian Gh. Bondrea a avut mereu tactul și discreția unui ctitor de instituții. Aceste calități sunt cu atât mai remarcabile cu cât astăzi discreția și talentul constructiv sunt înlocuite adesea cu gâlăgia și haosul instituțional. Universitatea *Spiru Haret* este dovada că ceea ce a fost bine întocmit de la început va rezista și va continua tradiția haretistă a „ridicării” și luminării poporului, singurul mod în care elita culturală își poate manifesta misiunea reală pe care o are în istorie. Este important și emoționant pentru noi, cei cărora profesorul Aurelian Gh. Bondrea le-a deschis porțile primei facultăți din Universitatea *Spiru Haret* și, odată cu ele, drumuri drepte în viață, să îl păstrăm în suflet!

Conf.univ.dr. Beatrice MANU
Decan, Facultatea de Psihologie
și Științele Educației, București

Scoala online este ineficientă și greoaie

(Urmare din pag. 1)

Deși suntem conștienți de contextul actual și de părerile care se conturează în jurul nostru, nu putem să nu punem în balanță și modul în sine de desfășurare a orelor de curs în fața unui laptop sau telefon, care, încet-încet, vrem sau nu vrem, a creat un gol în cunoștințele fiecărui elev. Dat fiind faptul că elevii iau parte la ore din propriile locuințe, capacitatea de acumulare a cunoștințelor, precum și cea de concentrare nu sunt ideale, iar calitatea informației tinde să se piardă prin filtrul online-ului, pentru că, fără doar și poate, nu putem compara desfășurarea procesului educațional de acasă cu cel de la școală. Chiar am stat de vorbă permanent cu elevi din județul nostru, iar de la fiecare am auzit aceleași lucruri. Școala online este ineficientă și greoaie. Cunoștințele sunt greu de asimilat, dinamica orelor nu este nici pe departe similară și pare că tot conceptul de școală se pierde și rămâne doar în teorie sau pe hârtie. Ce se întâmplă, însă, practic? Cum arată situația din perspectiva elevilor și cum

arată o astfel de oră de curs, fără tablă, fără elevi, din pat sau de la masa din bucătărie?

Ne gândim constant la elevii din clasele terminale care susțin anul acesta examene. Materia este la fel de multă ca în anii anteriori, când erau susținute fizic, însă contextul este total diferit. În continuare așteptăm o decizie din partea Ministerului Educației pentru stabilirea desfășurării examenelor pentru care, cu siguranță, se pot găsi soluții potrivite.

Astfel, deși învățământul online este într-adevăr o soluție temporară pentru situația pandemică actuală, nu este suficient de bine dezvoltat pentru a putea fi aplicat pe termen lung. Așa că, în concluzie, redeschiderea școlilor este o necesitate pentru elevi și prin aceasta subliniez importanța educației în vremurile actuale. Privim încrezători către viitor doar prin a pune accentul și a nu neglija educația de astăzi.

Francesca FERARU,
președinta Consiliului Județean al Elevilor Timiș

PREUNIVERSITARIA



Laboratoare Rurale în județul Bihor

Ne-a scris la redacție Gina Buda, profesor pentru învățământ primar, ca să ne spună despre o inițiativă din județul Bihor. Și nouă ne-a plăcut despre ce am aflat, așa că vă spunem și dumneavoastră!

Pentru că, într-o zi, se vor întoarce la școală

• „Azi, 21 decembrie, proiectul nostru *Laboratoare Rurale* a ajuns la Școala Gimnazială *Nestor Porumb* din Tulcea, județul Bihor, unde, pe lângă echipa noastră de voluntari, alți voluntari ne așteptau nerăbdători, alături de conducerea școlii, director Laura Herdean și primarul comunei, Daniel Avrămuț, și vice-primarul Alex Lăzău. Sperăm că atunci când o să revină la școală, elevii o să aibă o surpriză plăcută.” (Ionuț Coman, inițiatorul proiectului *Laboratoare Rurale*.)

• Dotarea Laboratorului de Informatică de la Școala Gimnazială *Nestor Porumb* din Tulcea s-a făcut la inițiativa și dorința Ginei Buda, profesor pentru învățământ primar. Dânsa a aflat despre proiectul *Laboratoare Rurale* și a insistat pentru Laboratorul de Informatică al școlii ca un semn de recunoștință pentru directoră Laura Herdean, un „manager, om cu suflet deosebit” și către comunitatea elevilor din comuna Tulcea, unde și-a început călătoria în învățământ, la grădinița din satul Căușd.

Ionuț Coman, inițiatorul proiectului *Laboratoare Rurale*, se întreabă și acum: Cum îi așteptăm pe elevi după un an de zile, în care au stat departe de școală, de profesori, față în față??? Dar, din fericire, nu numai se întreabă, cum, de altfel, face majoritatea, proiectul *Laboratoare Rurale* a ajuns deja în șase școli până acum: • Liceul Tehnologic nr. 1 Suplacu de Barcău și Școala Gimnazială nr. 1 din Balce, fiecare a primit câte 10 calculatoare complet dotate. Ne-am asigurat că sunt pregătite și că își așteaptă noii „stăpâni”. Am găsit două școli mari, frumoase și cadre didactice primitoare. Dacă vreți să faceți un bine, investiți într-o școală, astfel investiți în viitor! • Încă un laborator de informatică am amenajat la Școala Gimnazială nr.1 Tăuteu. • Încet, încet, proiectul nostru *Laboratoare Rurale* a ajuns la cea de a patra școală - Școala Gimnazială nr. 3 Chiribiș. • Dacă e vineri, e zi de deplasare în județ. Am ajuns la Școala Gimnazială nr. 2 Bogei, unde am adus puțină viață în Laboratorul de Informatică. • Cea de a șasea școală, Școala Gimnazială *Nestor Porumb* din Tulcea; aici, laboratorul a fost dotat cu 20 de calculatoare.

Și ne dorim să continuăm. În fiecare laborator amenajat o să aibă acces câteva sute de elevi; făcând un calcul, la școlile prin care am fost, aproximativ 1500 de elevi o să aibă acces la digitalizare, atât cât am putut noi și cei care ne-au sprijinit să oferim. Iar dacă aveți încredere în ceea ce facem noi, în proiectul nostru *Laboratoare Rurale*, avem mare nevoie de sprijin! Mai avem multe calculatoare de reconstrucționat, ne așteaptă multe școli, mulți directori și profesori. Doar în Bihor mai sunt peste 150 de școli care au nevoie. Așa că, dacă doriți să vă schimbați laptop-ul sau calculatorul sau aveți un monitor, noi le primim cu mare drag.

Ne dorim să oferim o șansă, iar peste ani o să regăsim printre noi pe acei elevi cărora le-am dat o șansă la educație, fie angajați, medici, ingineri sau poate chiar antreprenori,” spune Ionuț Coman, inițiatorul proiectului *Laboratoare Rurale*.



Ce este proiectul *Laboratoare Rurale*?

Laboratoare Rurale – un proiect pentru educație, un proiect pentru viitor.

„Ținând cont de perioada prin care trecem, Asociația *Cămunul Verde* a dezvoltat un proiect prin care dorește să „amelioreze” lipsa de tehnologie din școlile din județul Bihor, dar și a elevilor care fac parte din familii care nu își permit achiziția unui calculator sau a unui laptop. Din păcate, în momentul de față, numărul școlilor care nu au un laborator de Informatică este extrem de mare, undeva la peste 150, iar cele mai multe dintre acestea se află în mediul rural. După o campanie de colectare de echipamente IT desfășurată prin proiectul *Cercul Solidarității*, văzând că orădenii și companiile din parcul industrial sunt destul de receptive, am ales să continuăm printr-un alt proiect, numit *Laboratoare Rurale*. Până în momentul de față, am reușit să adunăm aproape 250 de componente IT, componente ce trec printr-un amplu proces de reconstrucționare, fiecare calculator fiind verificat, curățat, i se înlocuiesc anumite componente sau i se adaugă componente necesare, pentru ca acesta să fie cât mai performant. Toate acestea sunt făcute cu ajutorul unor voluntari pricepuți, pasionați de IT și de a-i ajuta pe cei din jurul lor. În proiect sunt implicați voluntari de toate vârstele, dar, cei mai mulți sunt elevi de la Colegiul Național *Emanuil Gojdu*. Doi dintre cei mai activi voluntari sunt artistul fotograf Ionuț Jarca și Andrei Lupu, avocatul elevilor din Bihor. Aceștia au fost alături de noi de la începutul proiectului *Cercul solidarității*. Cele mai multe dintre componentele IT au fost donate de către *Plexus* și *Celestica*, dar și de Banca *Transilvania*, iar *Accesa* ne-a sprijinit pe partea de laptop-uri. Campania continuă, iar *Cămunul Verde* lansează un apel către orădenii care dețin echipamente IT uzate să le doneze în cadrul campaniei; monitoare LCD, laptopurile, notebook-urile și unitățile centrale colectate, care respectă parametrii minimi necesari pentru a fi reutilizate, vor fi reconstrucționate și vor ajunge în școli din zone defavorizate. Coordonatorii proiectului *Laboratoare Rurale* intenționează să acopere 10% din necesarul total de laboratoare de informatică din mediul rural, dar să ajute și cât mai mulți elevi care au cea mai mare nevoie de ele. Din păcate, nu toate componentele IT colectate sunt funcționale (unora le lipsește hardul, altora placa de memorie RAM, cabluri VGA sau de alimentare, mouse, tastatură sau monitorul). De aceea, am lansat o campanie de strângere de fonduri în vederea achiziționării echipamentelor lipsă, care are ca scop reducerea decalajului informatic și modernizarea procesului de predare-învățare și sprijinirea acțiunilor de reducere a abandonului școlar în comunitățile dezavantajate. Avem mare nevoie de monitoare, cabluri de alimentare, cabluri VGA, mouse, tastaturi, plăcuțe de memorie RAM. În momentul de față avem pregătite 70 de unități centrale care așteaptă fiecare câte un monitor. Astfel, pentru fiecare donație de 50 de lei, cel care donează va primi un brăduț la ghiveci, care poate fi plantat în grădină, la primăvară. Avem o listă lungă de școli care au nevoie de un laborator de informatică sau care au elevi care nu își pot desfășura orele online. Zilnic suntem sunați sau ne scriu profesori, directori sau persoane care știu pe cineva care are mare nevoie. Nu am o adresă oficială de la Inspectoratul Școlar Județean Bihor, dar am înțeles că sunt aproximativ 150 de școli din Bihor care nu au laboratoare de informatică. Ne dorim să ducem câte 15 calculatoare în fiecare laborator în care vom ajunge. Ne gândim că o să treacă această perioadă și că elevii o să se bucure de ele, că o să le fie de folos. În același timp, prin acest proiect am donat și calculatoare și laptopuri pentru elevii din familiile nevoiaș. Acest proiect a fost sprijinit și de către Asociația *Crișana*, oferind logistica necesară pentru transportul componentelor IT și identificarea elevilor aflați în nevoie.”



VITRALII

VITRALII

Ce ar crede mama mea despre asta?

Mama. Un cuvânt rotund, aproape de suflet. Patru litere care definesc o legătură imposibil de distrus. Prima mângâiere, primul cântec de leagăn, prima voce pe care o auzim când deschidem ochii în lume. Apoi, primii pași, prima buchisală, veghea din nopțile umbrite de bolile copilăriei și prima lecție despre adevăr, dreptate și onoare. Respectul pe care îl acordăm mamei vine din considerația pentru cea care te-a adus pe lumea asta, oricum ar fi ea. De aceea, este important să nu o dezamăgești, rănești, minți.

Am să vă spun o poveste despre puterea inimii de mamă, despre greutatea sacrificiului ei și despre dragostea pe care o merită.

Într-o cursă de atletism desfășurată în cadrul unui campionat mondial, alergătorul kenyan Abel Mutai se afla la doar câțiva metri de linia de sosire, dar a încetat să mai alerge, descumpănit de semnalizarea defectuoasă a unor panouri instalate pe marginea pistei. Atletul credea că a finalizat cursa și a trecut linia de sosire. Aflat imediat în urma sa, sportivul spaniol Ivan Fernandez și-a dat imediat seama ce se întâmplă și a început să strige la kenyan pentru ca acesta din urmă să continue să alerge înspre finis.

Dar Mutai nu știa spaniolă și nu înțelegea nimic, rămânând pe loc. Atunci, alergătorul spaniol l-a împins din spate, la propriu, aruncându-l peste linia de sosire. Un jurnalist l-a întrebat pe Ivan după cursă:

- De ce ai făcut asta?

Iar Ivan i-a răspuns:

- Visul meu este ca într-o zi să putem avea o altfel de viață în lumea asta.

Jurnalistul a insistat:

- Bine, dar de ce l-ai lăsat pe kenyan să câștige?

- Nu l-am lăsat să câștige, TREBUIA să câștige.

Jurnalistul nu s-a dat bătut:

- Dar ai fi putut câștiga tu! Puteai fi pe primul loc pe podium, pentru numele lui Dumnezeu! Ivan s-a uitat la el cu milă și i-a spus:

- Și care ar fi fost meritul victoriei mele? Care ar fi fost onoarea acelei medalii? Și apoi, ce ar fi crezut mama mea despre asta?

Un bărbat adevărat și puternic, căruia i-a fost rușine să își dezamăgească mama, cea care îl învățase despre onoare, dreptate, muncă cinstită. De la o generație la alta, miile, milioanele, miliardele de mame își învață copiii să fie drepti și buni, să câștige orice lucru, oricât de important ar fi el, pe drept, nu altfel. Pentru asta le datorăm respect și, înainte de a lua o decizie incorectă să ne spunem, cumini, în gând: *Ce ar crede mama despre asta?*

Dragoș CIOCĂZAN



Foto: Comisia Europeană

O istorie transnațională a literaturii române (TRANSHIROL)

• Consiliul European pentru Cercetare (CEC) a anunțat la sfârșitul anului trecut câștigătorii celui mai recent concurs de granturi *Consolidator Grant*, destinat cercetătorilor aflați la mijlocul carierei. Cercetătorul român Andrei TERIAN-DAN de la Universitatea *Lucian Blaga* din Sibiu a câștigat un grant în valoare de 1,45 milioane de euro pentru proiectul *O istorie transnațională a literaturii române (TRANSHIROL)*.

Ipoieza de lucru a proiectului *TRANSHIROL* – și unul dintre elementele sale inovatoare – este aceea că o literatură „națională” nu ar trebui considerată în primul rând un sistem, ci mai degrabă o rețea definită de comunitățile transnaționale în care este integrată, potrivit Comisiei Europene.

Andrei Terian-Dan și echipa sa și-au propus să documenteze istoria de cinci secole a literaturii române și creșterea progresivă globală a rețelei acesteia. Istoria transnațională a literaturii române care rezultă din acest demers încearcă să devină, în cele din urmă, o istorie a literaturii mondiale scrisă dintr-o perspectivă românească. Proiectul va reuni nu numai un set de orientări de ultimă generație în materie de studii literare și în domeniul mai larg al teoriei culturii, ci și o serie de aspecte interdisciplinare, de la sociologie și imagologie și până la studii digitale și cantitative.

Fiind expert în literatura română, pe parcursul carierei sale, profesorul Terian-Dan a fost cercetător invitat în Regatul Unit, Spania și Slovenia și își desfășoară în prezent activitatea la universitatea pe care a absolvit-o, și anume Universitatea *Lucian Blaga* din Sibiu.

Vas antropomorf vechi de peste 6000 de ani

• Vasul, descoperit la Balaci, este expus la Muzeul Județean Teleorman



Surse: muzeulteleorman.ro

La Muzeul Județean Teleorman, vizitatorii pot vedea un obiect arheologic deosebit, un vas antropomorf descoperit la Balaci, pe tell-ul eneolitic gumelnițean cunoscut sub numele de *Măgura Hodorog*, dintr-o margine a așezării, din pământul sfârșitului anului 2019, de domnul Ionel Tănase, originar din Balaci. Face parte din categoria, aparte, a vaselor antropomorfe cu brațe tuburi. Au mai fost descoperite asemenea vase și în alte așezări gumelnițene, atât la nord, cât și la sud de Dunăre, în județul Teleorman, fiind cunoscute două vase din aceeași categorie provenite de la Siliștea și Zămbreașca, primul dintre ele aflat, de asemenea, în patrimoniul Muzeului Județean Teleorman. Vasul este lucrat din lut amestecat cu nisip fin și mici concrețiuni calcaroase ca degresant. Are culoarea cărămidă, căpătată în urma arderii suplimentare la care a fost supus. Are următoarele dimensiuni: înălțimea 12,5 cm, diametrul bazei 6,5 cm, diametrul maxim 10 cm și distanța dintre brațele tuburi 12 cm. Este de formă sferică, cu baza plată. În partea superioară se află capul, realizat în tehnica tipic gumelnițeană, cu o formă aproximativ triunghiular-alungită, având redată ca detalii anatomice doar nasul, sugerat printr-o proeminență, și gura, printr-o creștătură subliniată de un șir de cinci găurele. Părțile laterale reprezintă lobii urechilor, fiecare având câte două perforații. Gâtul este masiv, marcat de ușoare incizii oblice, doar pe jumătatea anterioară. La baza gâtului, tot în partea din față, dispusă orizontal, se află o proeminență semicirculară, ce poate fi interpretată ca un element de podoabă de tipul colanului, reprezentare cu caracter de unicat în cadrul acestei categorii de vase antropomorfe. Alte detalii anatomice care sugerează că avem de-a face cu un personaj feminin sunt reprezentate de sâni, modelați prin două proeminențe semisferice. În partea inferioară, ombilicul este realizat tot printr-o proeminență semisferică, puternic aplatizată. Brațele sunt modelate sub forma a două tuburi scurte, care comunică cu interiorul vasului, orientate oblic în sus, sugerând poziția orantei (rugăciunii). Ca decor, pe lângă inciziile din zona gâtului, pe corpul vasului sunt realizate patru benzi de linii incizate dispuse astfel: una pe partea anterioară, alta pe partea posterioară și celelalte două în dreptul brațelor tuburi și deasupra acestora. Părțile rămase libere sunt bine netezite, ușor lustruite. Acest ansamblu de decor, cu benzi incizate în alternanță cu altele cruțate, pot fi interpretate ca un element de vestimentație, o rochie largă cu pliseuri verticale. În ceea ce privește încadrarea cronologică, acest tip de vas este întâlnit în etapele de mijloc (A2) și finală (B1) a culturii *Gumelnița* (cca. 4300-3900 î.Hr.).

George V. GRIGORE

Invitații în lumea artelor plastice

Anul 2020 a fost un an dificil, cu frustrări, pandemie, dar și bucurii o mie. Ca să rimeze. Putem să facem o analiză a fiecărui domeniu. În artele vizuale, doamna Adina Moldova Titrea primește titlul de *revelația anului*.

Stimată doamnă, am urmărit câteva dintre numeroasele dumneavoastră demersuri în lumea artelor vizuale. Vă felicit din toată inima pentru tot, mai ales că a trebuit să faceți față unor condiții neprietenoase. Cel mai recent eveniment, expoziția *Poem de sărbătoare*...

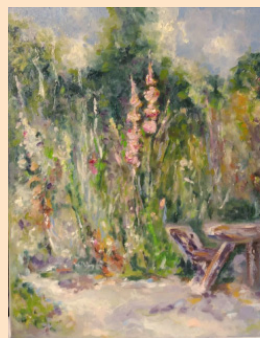
Am dorit să marchez sfârșitul anului printr-o expoziție care să ne aducă bucurie și relaxare, dar să și surprindă în același timp. Galeria *Occidentului*, aflată în plin centrul Bucureștilor, este într-o clădire de patrimoniu, un loc plin de rafinament și bun gust, în care lucrările artiștilor: Catrinel Alexe, Mocan Ioana, Voicu Preja, Ana Croitoru, Liliana Tocuțiu, Mădălina Gruber, Dan Marian Gelețu, Mioara Durbacă, Florentina Alina Mihalache, Daniela Bercea, Gabriel Medvedov, Roman Daniela, Oana Gitej, Ramona Boboc, Marin Dobre, Victoria Chioibas Lupu, Adriana Negruți, Adina Titrea Moldova se încadrează perfect. Au fost și trei invitați speciali din Bulgaria: Nadezhda Alexandra, Genady Gavrilov și Nikolina Pukhlupkova.

Cum caracterizați anul 2020?

Nu am vrut să mă opresc din activitate, iar atunci când nu a fost posibil altfel, am desfășurat evenimentele online, cel mai drag mie fiindu-mi *Salonul de artă al copiilor*, care s-a transformat, pe parcursul desfășurării lui, în salon internațional. Au expus copii din România, Rusia, Bulgaria, Bangladesh, Egipt, Turcia, Germania etc. Expoziții internaționale au fost la Balcic, cea de a doua ediție *Magic Balcic*, în luna iulie, și, în septembrie, expoziția *ART TODAY*, prima ediție, desfășurată la Galeria *Eka& Moor* din Madrid. Onorantă apariția numelui meu în revista *Art Affairs* din India, cu ocazia obținerii unui premiu în cadrul expoziției de artă *Covid 19* organizată de Academia Regală de Artă și Cultură (Gulbarga) din India. În afara de expoziții am organizat și o tabără de pictură la Bușteni în luna septembrie, o excursie la Muzeul de artă din Topalu, pe care îl recomand tuturor iubitorilor de artă, iar artiștilor în mod obligatoriu. Și la toate acestea s-au mai adăugat workshopuri de pictură și formarea unui grup pe Facebook, extrem de îndrăgit, *Inside ART*.



Adina MOLDOVA TITREA – revelația anului plastic 2020



Ce vă doriți, din punct de vedere artistic, în anul 2021?

Anul 2021 se anunță deja un an bogat în evenimente. Am început pregătirile pentru expoziția *ART TODAY* – a doua ediție – ce va avea loc în perioada 22-31 ianuarie 2021 la Madrid, urmează un șir de expoziții în București și în alte orașe ale țării, în luna septembrie la Balcic și pe perioada verii o expoziție în Germania. Sunt în continuă căutare de noi spații de expunere, mai ales în afara țării, unde artiștii români sunt extrem de bine primiți și apreciați.

Este momentul să vă prezentați, pentru cei care vă cunosc mai puțin, în calitate de pictor.

Pictez de când mă știu, am lucrat mereu cu seriozitate și o fac aproape în fiecare zi, mai nou fiind cursant la Academia de artă din Florența. Este mult de muncă și sper să fac față tuturor provocărilor care se vor ivi. Talentul îl moștenesc de la mama mea, un om sensibil, cuminte și tăcut. Deși medic de profesie, mama desena și picta adesea, amintire ce o pășesc cu sfințenie peste ani. Se pare că sunt un bun organizator, iar seriozitatea este mereu o carte de vizită. Fiind la rândul meu artist, sunt cumva de ambele părți ale baricadei și îmi place să cred că sunt artiști care găsesc în mine un sprijin, un sfătuitor și un confesor pentru neliștile și frământările lor. Îmi doresc să pot rămâne mulți ani înainte cu aceeași forță și putere de muncă pentru a putea dăruir din preaplinul inimii mele. Doresc să adresez mulțumiri colaboratorilor mei, Alina Birnea, Andreea Christodorescu (Galeria *Occidentului*), Dragoș Priguza (*Paque Bistro & More*), Vicente Herero Hecca (Galeria *Eka& Moor* – Madrid), doamnei director Elena Radostina al Galeriei de artă din Balcic și trei galerist Nikolina Pukhlupkova, precum și toate urările de bine artiștilor care au participat la frumoasele evenimente din acest an, și nu în ultimul rând, dumneavoastră, Aristotel Bunescu, pentru sprijin și apreciere. Mulțumesc mult!

Care a fost cel mai frumos moment din 2020, artistic vorbind?

Toate momentele au fost frumoase, pentru că fiecare a fost diferit. Mi-am propus ca, atunci când două evenimente vor semăna între ele, să mă retrag. Totuși, cel care mi-a dat cele mai mari bucurii a fost expoziția organizată pentru artiștii pensionari *Pictetz de o viață*, pe care am dorit-o un omagiu și o recunoaștere a meritelor artiștilor care ne-au încântat de a lungul multor zeci de ani.

Îi dorim doamnei Adina Moldova Titrea numai bine, în propria familie și în marea familie a artiștilor!

Aristotel BUNESCU

<https://agentiadespresaculturalasisportiva.wordpress.com/>

CETĂȚEAN EUROPEAN



Reprezentanța UE în România informează:

Erasmus+ și Corpul european de solidaritate: investiții pentru generațiile viitoare ale Europei

Comisia a publicat pe 16 decembrie, *Raportul anual pentru 2019 privind Erasmus+*, care arată că programul și-a îndeplinit pe deplin obiectivele pentru anul respectiv, cu niveluri excelente de punere în aplicare și o utilizare eficientă a fondurilor. Bugetul total pentru programul Erasmus+ crește de la an la an, ridicându-se în 2019 la 3,37 miliarde EUR - cu 547 de milioane EUR mai mult decât în 2018, ceea ce reprezintă o creștere de 20 %. Cu acest buget, Erasmus+ a sprijinit aproape 940 000 de experiențe de învățare în străinătate și a oferit finanțare unui număr de aproximativ 25 000 de proiecte și 111 000 de organizații.

În 2019, programul a finanțat mobilitatea a aproape 505 000 de studenți și de membri ai personalului din învățământul superior. De asemenea, a continuat, să sprijine cursanții și personalul din domeniul educației și formării profesionale - peste 192 000 de persoane au petrecut o perioadă de învățare în străinătate în 2019. Primele 17 alianțe universitare europene au demarat în iunie 2019, cu un buget de aproape 85 de milioane EUR. Cu un buget de 49,3 milioane EUR, componenta „sport” a programului a finanțat 260 de proiecte.

De asemenea, Comisia a publicat primul raport privind punerea în aplicare a *Corpului european de solidaritate*, care a debutat în octombrie 2018. Acesta este primul program al UE dedicat integral sprijinirii implicării tinerilor în activități de solidaritate. În primele 15 luni de existență, Corpul a sprijinit 3 750 de proiecte, oferind unui număr de peste 27 000 de tineri șansa de a participa la activități de voluntariat individual sau în echipă, la stagii sau locuri de muncă.

Context

Erasmus+ și programele sale anterioare se numără printre cele mai tangibile realizări ale UE. De peste 30 de ani, ele le-au oferit tinerilor oportunități de a descoperi alte realități din Europa continuându-și, în același timp, studiile. Programul continuă să se extindă, incluzând noi regiuni și noi categorii de public. Programul este, de asemenea, deschis participării țărilor partenere din întreaga lume.

La 11 decembrie, statele membre și Parlamentul European au ajuns la un *acord politic* privind programul Erasmus+ pentru noua perioadă de programare 2021-2027. Noul program va fi nu doar mai favorabil incluziunii și mai inovator, ci și mai digital și mai verde. El va fi esențial pentru realizarea Spațiului european al educației până în 2025 și va mobiliza sectoarele educației, formării, tineretului și sportului în vederea unei redresări rapide și a unei creșteri economice viitoare. Programul va oferi multe oportunități noi pentru cetățenii europeni aflați într-un proces de învățare. Beneficiind de o accesibilitate sporită și de formate mai flexibile de mobilitate, acesta va oferi oportunități unui grup mai diversificat de cursanți, inclusiv celor cu mai puține oportunități și elevilor, care sunt în prezent incluși în măsurile privind mobilitatea. El va oferi noi oportunități de cooperare, încurajând inovarea în domeniul programelor școlare, al practicilor de învățare și de predare și va promova atât competențele verzi, cât și pe cele digitale. Programul va sprijini, de asemenea, noi inițiative emblematice, cum ar fi universitățile europene, academiile Erasmus pentru profesori, centrele de excelență profesională și *DiscoverEU*.

După o fază pregătitoare care s-a desfășurat în 2017 și la începutul anului 2018, *Corpul european de solidaritate* există ca program finanțat de UE începând din octombrie 2018, cu un buget operațional de 375,6 milioane EUR pentru perioada 2018-2020. Programul se bazează pe inițiativele anterioare ale UE în domeniul solidarității, menite să ofere un punct de acces unic organizațiilor active în sectorul solidarității și tinerilor care doresc să contribuie la societate în domenii care contează cel mai mult pentru ei.

Pe baza succesului inițiativei, Comisia Europeană a propus ca, în perioada 2021-2027, *Corpul european de solidaritate* să își continue activitățile și să le extindă la operațiunile umanitare ale UE, cu un buget total de 1,009 miliarde EUR pentru perioada 2021-2027. Acest lucru a fost confirmat la 11 decembrie prin acordul politic privind noul program la care au ajuns Parlamentul European și statele membre.

Ce impact va avea Brexit asupra programului Erasmus+?

Acordul de retragere a intrat în vigoare la 1 februarie 2020 și produce efecte juridice în dreptul internațional. Uniunea va respecta în totalitate obligațiile care îi revin în temeiul acestui Acord. Este vorba în special de articolul 138 din Acordul de retragere, care prevede, referitor la programele și activitățile Uniunii asumate în temeiul CFM pentru perioada 2014-2020 sau al perspectivelor financiare precedente, că legislația aplicabilă a Uniunii va continua să se aplice Regatului Unit după data de 31 decembrie 2020, până la încetarea acestor programe și activități ale Uniunii. În practică înseamnă că, în baza acestui articol și a altor prevederi ale Acordului de retragere, entitățile juridice cu sediul în Regatul Unit continuă să fie eligibile pentru a solicita și primi finanțare în cadrul actualelor programe ale UE pentru perioada 2014-2020, inclusiv Erasmus+ și Corpul european de solidaritate, până la încheierea acestor programe, exact cum s-ar întâmpla dacă Regatul Unit ar mai face parte din UE.

Activitățile de mobilitate în scopul învățării din cadrul Erasmus+

Studenții din Regatul Unit mai pot participa la activități de mobilitate în țările participante la programul Erasmus+?

Beneficiarii din Regatul Unit pot continua să participe la granturile acordate în temeiul actualului CFM până la data expirării acestora, chiar dacă acest lucru se va întâmpla după 2020. Prin urmare, studenții din Regatul Unit și alți participanți pot continua să ia parte la activitățile de mobilitate din alte țări participante la programul Erasmus+, adică statele membre ale UE, Liechtenstein, Norvegia, Islanda, Turcia, Macedonia de Nord și Serbia, până la încheierea proiectelor sau până la epuizarea fondurilor.

Studenții din țări participante la programul Erasmus+ mai pot lua parte la activități de mobilitate în Regatul Unit?

Da, în urma încheierii Acordului de retragere, instituțiile de învățământ superior și alte organisme din țările participante la program altele decât Regatul Unit pot continua să își trimită studenții și personalul în Regatul Unit pentru a participa la activități de mobilitate Erasmus+ cu fonduri obținute în baza cererilor de propuneri din 2019 și 2020, până la încheierea proiectelor sau până la epuizarea fondurilor.

Ajutoare de stat:

Inițiative menite să faciliteze și mai mult punerea în aplicare a măsurilor de redresare și de sprijin în contextul pandemiei de COVID-19

Comisia Europeană a publicat pe 21 decembrie, *modele orientative* menite să ajute statele membre să elaboreze planuri naționale de redresare și reziliență care să fie conforme cu normele UE privind ajutoarele de stat. Totodată, pentru a facilita și mai mult punerea în aplicare a programului *InvestEU*, precum și a fondurilor UE și a fondurilor naționale alocate redresării, Comisia consultă statele membre cu privire la o eventuală extindere a *Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare*. În fine, Comisia efectuează un sondaj în rândul tuturor statelor membre pentru a colecta opiniile acestora cu privire la punerea în aplicare a *Cadrului temporar* pentru măsuri de ajutor de stat.

Orientările Comisiei privind ajutoarele de stat referitoare la planurile naționale de redresare și reziliență

În contextul punerii în aplicare a planurilor de redresare și reziliență ale statelor membre, controlul ajutoarelor de stat va contribui la asigurarea faptului că cheltuielile publice ale statelor membre nu elimină cheltuielile private, la evitarea supracompensării și la garantarea unor condiții de concurență echitabile pe piața unică.

Pentru a remedia în aval eventualele probleme legate de ajutoarele de stat, Comisia va purta din timp discuții cu statele membre cu privire la investițiile avute în vedere în planurile lor naționale de redresare și reziliență. Comisia este pregătită să examineze, împreună cu autoritățile naționale, posibilele dimensiuni de ajutor de stat ale planurilor lor de redresare și să le acorde întreaga asistență necesară pentru a elabora scheme de investiții care să fie conforme cu normele privind ajutoarele de stat.

Multe măsuri care ar putea fi propuse de statele membre, cum ar fi anumite investiții în infrastructură și sprijinul direct acordat cetățenilor, nu fac obiectul controlului ajutoarelor de stat, deoarece nu sunt selective sau nu se referă la activități economice. Este probabil ca alte măsuri să intre sub incidența *Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare* și, prin urmare, să nu fie necesar să fie notificate Comisiei și să poată fi puse în aplicare imediat de către statele membre.

În ceea ce privește măsurile care constituie ajutoare de stat și care necesită aprobare individuală, Comisia le va trata cu prioritate. În orice caz, Comisia se angajează să finalizeze evaluarea în termen de șase săptămâni de la primirea notificării complete din partea statului membru.

Comisia a publicat unsprezece *modele orientative privind ajutoarele de stat*. Statele membre pot utiliza căsuța poștală electronică și linia telefonică de urgență special creată de Comisie pentru a răspunde la întrebările referitoare la modelele orientative.

De asemenea, Comisia a transmis statelor membre spre consultare o eventuală extindere suplimentară a domeniului de aplicare al *Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare*, pentru a se asigura o punere în aplicare eficientă a programului *InvestEU*, a *Mecanismului de redresare și reziliență*, precum și a altor fonduri ale UE și a fondurilor naționale destinate redresării și realizării obiectivelor digitale și obiectivelor verzi ale UE.





Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capacitate Administrativă 2014-2020!
Axa Prioritară: Administrație publică și sistem judiciar accesibile și transparente
Denumirea Proiectului: INFOLex (POCA/491/126354)

Învățământul obligatoriu în sistemele educaționale naționale în unele state ale Uniunii Europene (II)

În **Franța**, Codul educației, Code de l'éducation (<https://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?cidTexte=LEGITEXT000006071191>), în art. L111-1 din Capitolul I - Dispoziții generale afirmă că educația este prioritate națională. Serviciul public de educație este conceput și organizat în funcție de elevi și studenți. El contribuie la egalitatea de șanse și la combaterea inegalităților sociale și teritoriale în ceea ce privește reușita școlară și educativă. El recunoaște că toți copiii au capacitatea de a învăța și de a progresa și asigură educația incluzivă a tuturor copiilor, fără nicio distincție.

Potrivit art.L111-2, educația școlară promovează dezvoltarea copilului, îi permite să dobândească o cultură, să-l pregătească pentru o viață profesională și să-și exercite responsabilitățile ca om și cetățean. Pentru a promova egalitatea de șanse, dispoziții corespunzătoare ale Codului fac posibile accesul tuturor, în funcție de aptitudinile și nevoile lor specifice, la diferitele tipuri sau niveluri de școlarizare. Statul garantează respectul pentru personalitatea copilului și activitățile educaționale ale familiilor.

Potrivit acestui articol, învățământul în Franța este obligatoriu între vârsta de 6 ani (care corespunde școlii elementare, adică 5 ani) și vârsta de 16 ani (care nu corespunde unui sfârșit de ciclu școlar, adică 5 ani de învățământ secundar: 4 ani la liceu - învățământul secundar inferior, plus un an la liceu - învățământul secundar superior). Un proiect de lege aflat în atenția Parlamentului prevede scăderea vârstei de la care începe educația obligatorie de la 6 la 3 ani. Astfel, Franța s-ar alătura Ungariei, singura țară din UE care a stabilit deja acest prag. Deja adoptată de către deputați, această măsură se așteaptă să intre în vigoare în septembrie 2019, după votul Senatului.

În ceea ce privește Republica Federală **Germania** învățământul obligatoriu general începe pentru toți copii din anul în care ajung la vârsta de 6 ani și implică 9 ani de învățământ cu frecvență de zi. Acei tineri care nu frecventează o școală de învățământ general sau o școală vocațională la nivelul secundar superior, după ce își încheie perioada de școlarizare generală obligatorie, trebuie să participe la școlarizarea cu frecvență redusă. Aceasta durează de obicei 3 ani.

În **Grecia**, dreptul la învățământ gratuit la toate nivelurile în cadrul instituțiilor de învățământ de stat este un principiu constituțional al statului (art.16 alin.(4) al Constituției, iar art.16 alin. (3) din Constituție prevede că durata învățământului obligatoriu nu poate fi mai mică de 9 ani. Potrivit legii, educația este obligatorie de la vârsta de 5 ani (învățământul preșcolar, respectiv grădinițe) până la 15 ani (învățământul primar și învățământul secundar inferior). Mai nou, pentru copiii de 4 ani, în conformitate cu art. 33 alin.(3) din Legea nr.4521/2018, participarea este obligatorie din anul școlar 2018/2019.

În **Italia**, învățământul obligatoriu începe la vârsta de 6 ani și durează 10 ani până la 16 ani. Acesta acoperă întregul prim ciclu de învățământ și doi ani din ciclul al doilea. Ultimii doi ani de învățământ obligatoriu pot fi frecvențați fie într-o școală secundară superioară, fie în cadrul sistemului vocațional de educație și formare profesională.

Primul ciclu de învățământ este obligatoriu și este alcătuit din învățământul primar și cel secundar de gradul I. Învățământul primar (*scuola primaria*) începe la vârsta de 6 ani și durează 5 ani. Învățământul secundar de gradul I (*scuola secondaria di I grado*) începe la vârsta de 11 ani și durează 3 ani. În primul ciclu, elevii trec de la un nivel la altul fără examene. La sfârșitul primului ciclu de învățământ, elevii care trec examenul final de stat trec direct în cel de-al doilea ciclu de învățământ, primii doi ani fiind obligatorii.

Al doilea ciclu de învățământ (din care primii doi ani sunt obligatorii) începe la vârsta de 14 ani și oferă două căi diferite:

- învățământul secundar de gradul II (*scuola secondaria di II grado*) oferă atât programe generale (*liceo*), cât și programe vocaționale (tehnice și vocaționale). Cursurile durează 5 ani. La sfârșitul învățământului liceal, elevii care au trecut cu succes examenul final primesc un certificat care le oferă acces la învățământul superior.

- sistemul regional de formare vocațională (IFP) oferă cursuri de trei sau patru ani organizate de către agenții de formare acreditate sau de către școlile secundare de gradul II. La sfârșitul cursurilor regionale, elevii primesc o calificare care le oferă acces la cursuri profesionale regionale de nivelul doi sau, în anumite condiții, cursuri de scurtă durată la nivel de învățământ superior (https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/italy_en).

În Legea privind educația generală, General Education Law (<https://likumi.lv/ta/en/en/id/20243-general-education-law>), din **Letonia**, în art. 20¹ intitulat „pregătirea obligatorie a copiilor de vârstă preșcolară” se prevede că este obligatorie pregătirea copiilor de la vârsta de 5 ani pentru a accesa învățământul de bază, iar art.32 dispune că dobândirea învățământului de bază este obligatoriu și începe în anul calendaristic în care copiii împlinesc vârsta de 7 ani. Dar, conform aceluiași articol, este posibil ca un elev să înceapă școala cu un an mai devreme sau mai târziu, în funcție de concluzia medicului de familie și dacă părinții doresc acest lucru. În această situație, se ia în considerare starea de sănătate și nivelul dezvoltării psihologice.

La 25 aprilie 2018, Comitetul pentru Educație, Cultură și Știință din Parlamentul Republicii Letonia a admis amendamentele la lege care prevăd începutul unei tranziții proporționale, echilibrate și flexibile spre dobândirea conținutului educației de bază de la vârsta de 6 ani prin oferirea de oportunități de implementare a programului educațional pentru clasa 1, de asemenea, la preșcolari. În timp ce pentru copiii cu vârsta de 5 ani în etapa educațională preșcolară este prevăzută pregătirea obligatorie de un an pentru obținerea unei educații de bază, un copil va putea studia în

programul de pregătire timp de încă un an, în conformitate cu avizul medicului de familie sau opinia psihologului, începând învățământul în clasa 1 la vârsta de 7 ani, dar a merge la școală la vârsta de 6 sau 7 ani va fi întotdeauna alegerea părinților.

Dar, la 1 septembrie 2019, copiii de 5 și 6 ani, care la 1 septembrie 2018 au început sau au continuat studiile de învățământ preșcolar obligatoriu, vor începe studiile în clasa 1 conform cu noul conținut educațional.

Obiectivele programului de învățământ obligatoriu sunt: - să ofere elevilor cunoștințele și abilitățile necesare pentru viața socială și personală; - să genereze fundamente pentru educația ulterioară; - să favorizeze dezvoltarea armonioasă și creșterea personalității; - să promoveze o atitudine responsabilă față de sine, familie, societate, mediul înconjurător și stat.

De aceea, curriculumul pentru învățământul obligatoriu este pus în aplicare astfel încât fiecare elev: - dobândește cunoștințe de bază despre limbă și matematică; - are înțelegere asupra proceselor generale ale naturii și societății, valorilor morale și etice; - dobândește cunoștințe și valori democratice necesare pentru un cetățean al Letoniei; - învață să studieze și să adopte abilități de bază în utilizarea tehnologiei informației și a comunicațiilor; - câștigă posibilitatea de a obține experiență în activități creative; - dobândește cunoștințe despre patrimoniul cultural leton, european și mondial; - învață abilități de comunicare și cooperare.

În **Olanda**, prima lege care impunea obligativitatea educației, adoptată în 1900 și intrată în vigoare în 1901, a făcut ca învățământul primar să fie obligatoriu pentru toți copiii între 6 și 12 ani. Legea a fost modificată în mod repetat și în cele din urmă înlocuită cu Legea privind educația obligatorie din 1969, care impunea copiilor să frecventeze învățământul de zi având vârste cuprinse între 6 și 16 ani. În 1985, Legea privind învățământul primar dispunea ca școala obligatorie să înceapă la vârsta de 5 ani. De exemplu, dacă un copil atinge vârsta de 5 ani în martie, el trebuia să înceapă școala în următoarea lună a aceluiași an. În practică, însă, majoritatea copiilor din Țările de Jos merg la școală începând cu vârsta de 4 ani. Acest an suplimentar este deosebit de important pentru copiii a căror limbă maternă nu este olandeză (<http://education.stateuniversity.com/pages/1067/Netherlands-EDUCATIONAL-SYSTEM-OVERVIEW.html>).

În 1971, Legea privind educația obligatorie a fost extinsă pentru a include un an suplimentar de învățământ obligatoriu cu frecvență redusă de două zile pe săptămână. Acest lucru poate fi combinat cu pregătire practică sau angajare. Copiii cu vârste de până la 12 ani pot fi pedepsiți pentru că nu frecventează școala. Pentru elevii cu vârste de peste 14 ani care se confruntă cu probleme legate de învățământul de zi, se poate crea un program special care să combine educația generală cu o formă de muncă ușoară.

Apoi, Legea privind educația obligatorie din 2007 a obligat elevii să frecventeze școala până la obținerea unei calificări de bază (nivel învățământ general de cinci ani, învățământ preuniversitar de șase ani sau învățământ vocațional). Aceasta înseamnă că tinerii cu vârste cuprinse între 16 și 18 ani care au terminat ciclul de studii obligatorii, dar care nu au obținut încă o calificare de bază, sunt acum obligați să continue să frecventeze școala.

Pentru învățământul obligatoriu, până la vârsta de 18 ani, nu se percep taxe de școlarizare. Pentru învățământul superior sau pentru învățământul profesional după vârsta de 18 ani, se percep taxe de școlarizare. În funcție de venitul părinților, cursanții pot primi un grant pentru a plăti taxele și cărțile de școlarizare.

Legea privind educația obligatorie este pusă în aplicare de autoritățile locale care verifică dacă copiii aflați la vârsta de școlarizare care sunt înregistrați ca rezidenți în zonă sunt înscriși ca elevi într-o unitate de învățământ. Autoritățile locale asigură respectarea legii atât în școlile publice, cât și în cele private, prin inspectorul școlar desemnat în acest scop.

Apoi, din 1995, autoritățile locale sunt responsabile pentru înregistrarea persoanelor care au părăsit timpuriu școala sub vârsta de 23 de ani și pentru coordonarea politicii regionale în acest domeniu. În 2001, Parlamentul a adoptat legea privind înregistrarea regională și coordonarea. Această lege conține modificări ale legislației educaționale destinate prevenirii și combaterii părăsirii timpurii a școlii în școlile medii și speciale, în învățământul secundar profesional și în învățământul secundar general al adulților. Scopul principal este ca toți tinerii să-și completeze educația cu un certificat de calificare de bază.

În august 2007, Legea cu privire la învățământul obligatoriu a fost modificată. În afară de obligația de a merge la școală până la vârsta de 16 ani, elevii trebuie să obțină o calificare de bază, care este un certificat la nivelurile de învățământ general de cinci ani, învățământ preuniversitar de șase ani sau învățământ vocațional. Tinerii cu vârste cuprinse între 16 și 18 ani care au absolvit învățământul obligatoriu, dar care nu au obținut încă o astfel de calificare de bază, sunt acum obligați să frecventeze școala, fie cursuri de zi, fie în combinație cu un loc de muncă. Această prelungire a învățământului obligatoriu a fost introdusă pentru a se asigura că toți tinerii fac o bună intrare pe piața muncii. De aceea, au fost modificate Legea privind învățământul primar și Legea privind învățământul secundar. A fost inclusă o specificație suplimentară, care stipulează că învățământul primar și secundar trebuie să „stimuleze cetățenia activă și integrarea socială”.

Sistemul educațional preuniversitar din **Portugalia** (https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/organisation-and-governance-60_en), este împărțit în învățământul preșcolar (până la

începerea învățământului de bază), în învățământul de bază (între 6 și 15 ani) și în învățământul secundar superior (15-18 ani).

Participarea la educația preșcolară este opțională, recunoscând importanța rolului familiilor în educația copiilor. Cu toate acestea, prin Legea nr.85/2009, modificată prin Legea nr.65/2015 s-a instituit generalizarea frecventării grădiniței de la 4 ani.

Învățământul de bază durează 9 ani și este împărțit în trei cicluri secvențiale. Fiecare ciclu trebuie să completeze și să se bazeze pe cel precedent, într-o perspectivă globală:

- primul ciclu corespunde primilor patru ani de școlarizare (clasele 1-4);

- al doilea ciclu corespunde următorilor doi ani (aceste două cicluri reprezintă împreună învățământul primar) (clasele 5 și 6);

- al treilea ciclu durează trei ani și corespunde învățământului secundar inferior (clasele 7-9).

Învățământul secundar durează 3 ani și corespunde învățământului secundar superior. El este organizat în diferite forme în funcție de scopuri diferite, fie concentrându-se pe accesul la studii ulterioare, fie pe pregătirea pentru viața profesională. Permeabilitatea dintre aceste două căi este garantată (https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/portugal_en).

Pe scurt, învățământul obligatoriu durează 12 ani, începând cu vârsta de 6 ani și terminând la vârsta de 18 ani sau cu încheierea învățământului secundar superior.

Indiferent de locul în care trăiesc, toți copiii și tinerii din **Suedia** trebuie să aibă acces egal la sistemul de învățământ public.

În 1994 (cu intrare în vigoare la 1 ianuarie 1995), în Constituția suedeză, prin art.18, a fost inclus un drept specific la educație gratuită, care stipulează că “toți copiii incluși în învățământul obligatoriu au dreptul la educație elementară gratuită în cadrul sistemului public de învățământ”.

În conformitate cu Legea învățământului (*Skollagen*, SFS 2010: 800), toți copiii cu vârste între 6 și 16 ani au dreptul la educație în sistemul de învățământ public și este obligatorie frecventarea școlii. De regulă, învățământul obligatoriu începe în toamna anului calendaristic în care copilul împlinește 6 ani și se termină la sfârșitul primăverii în anul în care tânărul împlinește vârsta de 16 ani. Cu toate acestea, copiii pot fi înscriși mai devreme sau, în anumite circumstanțe, mai târziu dacă părinții doresc acest lucru. Astfel de decizii sunt luate de directorul școlii. Școala obligatorie poate fi terminată mai devreme dacă copilul demonstrează că posedă un nivel de cunoștințe corespunzător unei școli obligatorii completate. Școala obligatorie este de 10 ani, indiferent de momentul în care copilul începe școala. În Legea învățământului, aprobată de Parlament (*Riksdag*) și implementată începând cu anul școlar 2011/12, guvernul a propus ca în unele cazuri obligația de a merge la școală să fie prelungită cu un an. De exemplu, pentru copiii care au repetat un an sau au început școala un an mai târziu.

Copiii care nu reușesc să atingă obiectivele de cunoștințe ale școlii obligatorii pot frecventa școala destinată elevilor cu deficiențe intelectuale grave (*särskola*). Elevii care nu reușesc să frecventeze școala obligatorie sau școala pentru elevii cu deficiențe intelectuale grave, datorate tulburărilor de auz, surditate sau tulburări de limbaj severe sau afectare vizuală în combinație cu tulburări funcționale suplimentare, sunt educați într-o școală specială (*specialskola*).

Participarea la educație este obligatorie în **Ungaria** de la vârsta de 3 ani și până la 16 ani. 10 ani de școală plus 3 ani de grădiniță sunt obligatorii. Cu toate acestea, studiile sunt finanțate până la vârsta de 18 ani. Grădinița (*óvoda*) este oferită pentru copiii cu vârsta cuprinsă între 3 și 6 ani și este obligatorie de la vârsta de 3 ani. Grădinița oferă îngrijire și educație copiilor între 3 ani și 6 ani (adică până la intrarea lor în școală). Potrivit art.8 al Legii privind învățământul public, Legea CXC din 2011 (Act CXC of 2011 on National Public Education (http://www.ilo.org/dyn/natlex/docs/ELECTRONIC/106832/131356/F-1702001629/act_national_education.pdf), grădinițele pot, de asemenea, să admită copiii care vor împlini 3 ani în termen de șase luni de la admitere, dar numai dacă au locuri libere pentru toți copiii care au vârsta de 3 ani și care sunt înregistrați în district (https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/magyarorszag/C3%Alg/organisation-education-system-and-its-structure_en). Copiii în vârstă de peste 5 ani sunt obligați să participe la învățământul preșcolar 4 ore pe zi. Cu toate acestea, începând cu 1 septembrie 2014, grădinița este obligatorie pentru copiii de la 3 ani. Grădinițele oferă atât îngrijire de zi, cât și un program de educație. Copiii care ajung la vârsta de 6 ani până la 31 august devin elevi la 1 septembrie din același an. Legea privind educația publică din 2011 întărește data obligatorie pentru intrarea în școală printr-o nouă reglementare: data de începere poate fi amânată cu nu mai mult de un an, cu avizul grădiniței, care stabilește dacă copilul este pregătit pentru școală. Cu toate acestea, legea permite copiilor să meargă la școală înainte de vârsta de 6 ani, dacă părinții solicită acest lucru, iar dezvoltarea copilului o permite.

Învățământul primar și secundar inferior este organizat ca un sistem cu o singură structură în școlile de bază de 8 clase (*általános iskola*), de obicei pentru elevi cu vârste cuprinse între 6 și 14 ani. Învățământul secundar superior (de obicei pentru elevii cu vârste cuprinse între 14 și 18 ani, care acoperă, de regulă, clasele 9-12) este asigurat de școlile secundare generale (*gimnázium*), de școlile secundare vocaționale (*szakgimnázium*) sau de școlile profesionale (*szakközépiskola*) sau de școlile profesionale de învățământ special (*szakiskola*).

Expert media Florin FĂINIȘI



INFOLex
POCA/491/126354
www.infolex.snsh.ro



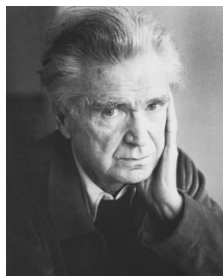
www.poca.ro

15 ianuarie

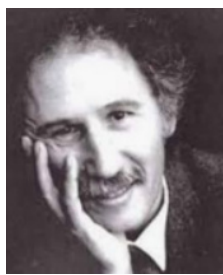
Ziua Culturii Române – Ziua lui Mihai Eminescu

Cultura română îl omagiază pe Mihai Eminescu

Emil Cioran: „Eminescu este sursa României. România poate să facă toate prostiile, și Eminescu le compensează”; „ÎNTREAGA mea gândire vine din Rugăciunea unui dac”;



„Suntem prea obligați față de geniul lui și față de tulburarea ce ne-a vărsat-o în suflet”; „Ce a căutat pe aici acel pe care și un Buddha ar putea fi gelos?”; „Ruga eminesciană, după mine, cea mai clarvăzătoare și mai crudă din câte au fost scrise”.



Marin Sorescu: „Dacă s-ar putea închipui și un obiect pe masa tăcerii lui Brâncuși, un obiect care să fie în același timp și ou și pasăre măiastră și cocoș, năzdrăvan și coloană – furcă de tors infinitul – acest obiect n-ar putea fi decât o carte: *Poesii* de Mihai Eminescu.”



Octavian Goga: „E cel dintâi român al cărui creștet primește binecuvântarea din cer, dar ale cărui picioare sunt înfipite până la glezne în pământul strămoșesc.”

Lucian Blaga: „Toți românii anonimi care de-a lungul secolelor noastre primordiale au creat în limba românească au colaborat la poezia lui Eminescu.”



Eugen Barbu: „A fost dat neamului nostru să ivească în lume o frunte genială de prin luncile Ipoteștilor, un om al zodiilor și al presimțirilor astrale, vizionar și profet, făuritor de limbă și măiestru glas al poeziei.”

Grigore Vieru: „În mare taină mi-a căzut în mâini un volum cu publicistica lui Eminescu. De atunci spun mereu că este manualul meu fundamental de istorie.”



Ștefan Augustin Doinaș: „Eminescu a fost și rămâne cea mai copleșitoare mărturie despre forma inegalabilă pe care o poate atinge geniul creator românesc atunci când se alimentează din adâncimile fertile și insondabile ale unui fond autentic.”



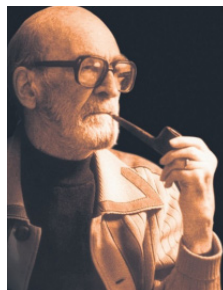
Mihail Sadoveanu: „Dacă ar fi să regret că nu am venit mai devreme pe lume, aș face-o doar pentru că nu am apucat să-i cunosc pe cei doi români în care Dumnezeu a turnat har din belșug: autorul *Lucaferului*, Eminescu, și pe cel al *Baladei pentru vioară*, Porumbescu.”



Ion Luca Caragiale: „Eminescu? Era o frumusețe! o figură clasică încadrată de niște plete mari negre: o frunte înaltă și senină, niște ochi mari – la aceste ferestre ale sufletului se vedea că cineva este înăuntrul; un zâmbet blând și adânc melancolic. Avea aerul unui sfânt coborât dintr-o icoană.”



George Călinescu: „Prin Eminescu și scrisul său pedagogic avem cea mai înaintată viziune de ridicare a învățământului rural înainte de Spiru Haret.” „Eminescu este cel mai tradițional poet, absorbind toate elementele, și cele mai mărunte, ale literaturii anterioare.”



Mircea Eliade: „El și numai el, ne-a ajutat să înțelegem bătaia inimii. El ne-a luminat înțelesul și bucuria nenorocului de a fi român. Pentru noi, Eminescu nu e numai cel mai mare poet al nostru și cel mai strălucit geniu pe care l-a zămislit pământul, apele și cerul românesc. El este, într-un anumit fel, întruparea însăși a acestui cer și a acestui pământ, cu toate frumusețile, durerile și nădejile crescute din ele. Noi cei de aici, rupți de pământ și de neam, regăsim în tot ce-am lăsat în urmă, de la văzduhul munților noștri și de la melancolia mării noastre, până la cerul nopții românești și teiul înflorit al copilăriei noastre. Recitindu-l pe Eminescu, ne reîntoarcem ca într-un dulce somn, la noi acasă.” „Dacă poporul român dispăre și rămâne o carte a lui Mihai Eminescu, lumea va ști cine au fost românii.”



Nicolae Iorga: „Eminescu e întruparea literară a conștiinței românești, una și nedespărțită.” „Eminescu este un simbol de credință tare în neam și în menirea lui, un aspru supraveghetor moral, un intransigent absolut, un conducător sigur.” „Eminescu reprezintă ceva unic în dezvoltarea literaturii noastre și ORICĂREI alte literaturi.”



Augustin Z. N. Pop: „Cred în Eminescu ca în soare În magia frumosului Și în veșnicia neamului românesc.”



Tudor Vianu: „Printr-un neașteptat dar al soartei, în timp ce poezia română câștigă în Eminescu expresia ei cea mai înaltă, proza narativă și teatrul ating același nivel în Ion Luca Caragiale, un scriitor pe care îl înrudește cu emulul său în lirică aceeași perfecțiune a conștiinței artistice, același cult al cuvântului românesc pe care îl înzestrează cu noi și mari puteri expresive.”



Gala Galaction: „Eminescu, copil de patru, de zece, de paisprezece ani... a venit, de nenumărate ori, întâi cu părinții și, apoi, singur sau întovărit de frați și de prieteni, ca să vadă pe Maica Fevronia și să cerceteze mănăstirea din codri. Eminescu a coborât din Botoșani pe aceste cărări care descurcă poienile înflorite, vâlcelele mascate cu trandafiri sălbatici și umbra stejarilor bătrâni, și s-a urcat la schitul cenușiu și plin de pace. La Mănăstirea Agafton a cunoscut Eminescu întâia oară cenobitismul creștin-ortodox și privilegiile lui și toată trista lui Frumusețe.”

Nichita Stănescu:

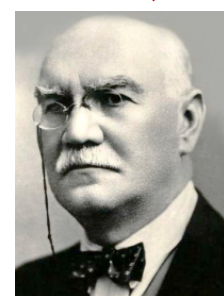
„Eminescu? E foarte greu să respiri după el, dar în clipa în care el ne-a devenit nouă tuturor respirație, va trebui ca noi înșine, la rândul nostru, să fim respirația nenăscuților. Eminescu este un aer pur, genuin, un aer curat...”

„Noi l-am respirat pe Eminescu însuși.” „Cu ce altceva ar fi putut să fie împușcat Mihai Eminescu decât cu gloanțe de diamant cât oul de mari? Ar mai fi putut să fie împușcat cu ceva – cu însăși starea sublimului!”



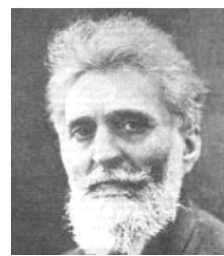
Constantin Rădulescu-Motru:

„Eminescu este pentru noi ceea ce este Goethe pentru germani; Shakespeare pentru englezi; Dante pentru italieni. El este geniul, în care s-au întâlnit, deopotrivă de ridicate, puterea de invențiune cu aceea de reflecțiune critică. În poezia și proza lui, simțirile cele mai caracteristice ale vieții noastre naționale și-au găsit o expresiune artistică și nepieritoare. El este maestrul care a știut alege metalul pur și nobil din minereul brut al sufletului nostru.”



Garabet Ibrăileanu:

„Mihai Eminescu a fost o anticipație. O apariție aproape inexplicabilă. Un meteor căzut aici, printre noi, din alte lumi. A fost prea mare pentru vremea când a apărut, pentru cultura acelei epoci, vreau să spun, pentru cei care au voit să-i perceapă integral psihologia, viața, opera.”



D.D. Roșca:

„Este sigur că condițiile exterioare de viață au intensificat anumite culori ale viziunii eminesciene. Dar de când a creat sărăcia genii și talente? Dacă ar fi așa, ar fi trebuit să nu mai putem trăi în România de genii și de talente... S-ar putea spune cu mai multă dreptate, cred, că, dimpotrivă, dacă Eminescu n-ar fi fost atât de sărac încât să fie nevoit să-și risipească viața în ocupații pe care le-ar fi putut avea în locu-i mii de compatrioți ai lui, rodul geniului său, născut și nu făcut, ar fi fost desigur și mai îmbelșugat decât este.”

